

50 Jaar Oegstgeester KERKBLAD

Jubelboom voor OKe

Foto: Willemien Timmers

V.l.n.r.: Tjeerd Heslinga (RvK), Gerda Heslinga (red.), ds. Iris van der Heul (red. en RvK), Koos van der Bruggen (RvK), Arjan de Kok (red.), Johan de Gier (red.), Jan Nieuwenhuis (wethouder), Jasper de Kogel (RvK), Cor van Beuningen (RvK).

Op vrijdag 25 september vond een feestelijke gebeurtenis plaats: de gemeente Oegstgeest schonk ter gelegenheid van het jubileum van OKe een boom, een verrassing voor de redactie om ook op die manier in de samenleving present te staan. De boom heeft de prachtige naam 'Jubelboom' gekregen. >

De Jubelboom

2

...in gesprek met

4

Geschiedenis tot nu

6 en 7

Terugblik en wensen

8 en 9

College van B&W

'De OKe is een bijzonder aardig, informatief en inspirerend blad van de gezamenlijke kerken in ons dorp. De redactieleden zijn zeer bevoegen en weten er iedere maand weer een lezenswaardig tijdschrift van te maken. Het blad is niet alleen geschikt en bedoeld voor dorpsbewoners die toch altijd al naar de kerk gaan, maar is zeker ook toegankelijk en informatief voor mensen voor wie de kerk en de beleving van het geloof iets verder af staan. Dat het blad al 50 jaar bestaat is een grote verdienste van de gedreven redactieleden, die er telkens weer in slagen om een breed palet aan lezenswaardige onderwerpen te presenteren. En natuurlijk hulde voor alle vrijwilligers die het blad al jaren door weer en wind bij de mensen thuis bezorgen. Wij feliciteren iedereen die bij het maken van de OKe is betrokken en hopen dat dit mooie blad nog vele jaren in Oegstgeest zal verschijnen.'

College van burgemeester en wethouders Oegstgeest

Commissaris van de Koning

'Van harte feliciteer ik de redactie, de vrijwilligers en de lezers van OKe, het oecumenische kerkblad dat al 50 jaar lang bij vele Oegstgeesters op de deurmat valt. Juist in deze tijd van noodgedwongen afstand houden, zijn goede verhalen en onderlinge verbondenheid van mensen onmisbaar. Ik spreek de wens uit dat OKe daarin nog vele, vele jaren een rol mag spelen.'

Jaap Smit, Commissaris van de Koning

Jubelboom voor OKe

Op de plaats van de Jubelboom was er in de 16de eeuw een terrein dat 'Ouden-Hof' heette. Dan kan je zien op een kaart van landmeter Jacob Coenz., die omstreeks 1550 Oegstgeest in kaart bracht. Arjan de Kok

Op die landmeterskaart zien we hoe het terrein er in de zestiende eeuw bijlag; het staat afgebeeld als een ronde beboste plek midden in het weiland. Uit opgravingen die 60 jaar geleden werden gedaan bleek dat in deze hof een ronde burcht heeft gestaan met een diameter van ruim 20 meter. Ook uit luchtfoto's die rond 1940 gemaakt zijn zie je duidelijk waar die burcht gelegen heeft. Die burcht stond op een terp en die terp is door kunstenaars Maree Blok en Bas Lugthart teruggebracht met daarop De Verhalenverteller.

Den heylighen eijk

Op die kaart van Jacob Coenz zien we nog iets bijzonders. We zien nog een terp maar nu met de tekst 'den heylighen eijk'. Over die heilige eik gaan bijzondere volksh verhalen. Van die mysterieuze boom zouden planken gezaagd zijn waarop Lucas van Leijden zijn bekende schilderij 'Het Laatste Oordeel' heeft geschilderd. Sterk verhaal. Maar Freek Lugt heeft jaren geleden al korte metten gemaakt met deze mythe. Hij constateert dat de eik in ieder geval nog is afgebeeld op een kaart uit 1550. Het

Mooi dat een blad als OKe zo standvastig volhoudt in deze steeds verder fragmenterende wereld.

Freek Lugt, historicus

schilderij van Lucas van Leiden is echter geschilderd in 1526, dus dit verhaal kan niet waar zijn. Tenzij Jacob Coenz iets getekend heeft dat er toen niet meer was maar wat er vroeger stond. Misschien heeft hij de geschiedenis getekend. Het verhaal gaat ook dat 'den heylighen eijk' vereerd werd door de Germanen, maar volgens Freek Lugt kan dat ook niet kloppen. Hij zegt daarover:

"Deze boom kan niet uit (Germaanse) tijden stammen, aangezien eiken niet 850 jaar worden, ook niet als ze heilig zijn."

Oude vergaderplaats

Maar hoe moeten we dan die heilige eik duiden? Het gebruik om bij heilige eiken te vergaderen of recht te spreken is zeer oud. Of er hier in

Oegstgeest onder die eik zo'n 500 jaar geleden is vergaderd of recht is gesproken, weten we niet. Misschien heeft Jacob Coenz het op de kaart ingetekend omdat het om een oude belangrijke plek gaat. Ik ben geen historicus, maar ik denk dat het waarschijnlijk is dat het hier gaat om een oude vergaderplaats. Een plaats waar mensen samen komen. Waar ze elkaar ontmoeten.

Nu een Jubelboom voor OKe

Juist op die plek, de plek van een heilige eik, de plek waar mensen samenkomen, op die plek staat nu een Jubelboom ter ere van het vijftigjarig bestaan van OKe. We zijn de schenker, het gemeentebestuur van Oegstgeest, daar bijzonder dankbaar voor. Als er over 500 jaar hier opgravingen gedaan worden en archiefonderzoek plaats vindt, dan vragen die historici zich af waarom het gemeentebestuur aan een huis-aan-huis-kerkblad een boom schonk. Wij weten het antwoord.

Detail van de kaart 'lants ghelegen inden ambacht van Oegstgeest aan den Heerwech en den Lijdwech, Jacob Coenz. 1550'.

Samen doen wat samen kan

Meer dan ooit hebben we de verbinding met elkaar nodig om onze hoopvolle boodschap over het voetlicht te krijgen. Al vijftig jaar zorgt het Oegstgeester Kerkblad ervoor, dat wij, en het hele dorp met ons, buiten onze eigen kring kunnen kijken. Daarbij worden we allemaal verrijkt met de verschillende invalshoeken en prioriteiten die de kerken hebben en zijn we ook op de hoogte van wat er bij de burens speelt. Zo vormen we samen een veelkleurige rok. Dankjewel OKe voor die 50 jaar, hopelijk blijft het blad nog lang als bindmiddel bestaan!

Jasper de Kogel,
secretaris Raad van Kerken Oegstgeest.

OKe, 50, terugblik oud redactielid

De periode van 1996 tot 2016, waarin ik als redactielid heb mogen meewerken aan de totstandkoming van OKe was heel divers. Het begon met het overtuigen van geschreven tekst en het bewerken daarvan, lees: het knippen en plakken van tekst en enkele illustraties. Het eindigde met het dankbaar gebruikmaken van de digitale mogelijkheden, die er nu zijn en in de toekomst nog steeds beter zullen worden. OKe in zijn huidige vorm, met veel illustraties, is een blad waar we trots op mogen zijn.

Marlies de Vroomen-den Boer, oud-redactielid

Zingeving

Tien jaar geleden vierden we het veertigjarig bestaan met de uitgave van een jubileumnummer, een lezersonderzoek en een symposium over de toekomst van 't blad. De centrale vraag was in hoeverre OKe ruimte wil bieden voor niet-kerkelijke dorpsgenoten met een hang naar zingeving. Die behoefte was én is er in toenemende mate. Wij hebben daar toen op onze manier invulling aan gegeven. Durft OKe een verdere stap tot verbreding aan?

Pieter Hellinga, oud-redactievoorzitter.

Herinneringen

Ik heb goede herinneringen aan de vele zaterdagochtenden dat ik met Johan op zijn werkkamer aan OKe werkte. Johan was meestal druk doende het internet af te struinen op zoek naar geschikte illustraties voor OKe, ik corrigeerde ondertussen de binnengekomen kopij en Eke zorgde voor de nodige koffie en koekjes.

Paul Hanssen, oud-redactielid

Het Oegstgeester Kerkblad door de jaren heen

Het Oegstgeester Kerkblad valt al 50 jaar in de Oegstgeester brievenbussen. Het is een huis-aan-huis bezorgd blad onder auspiciën van de Raad van Kerken Oegstgeest. In het begin werd het blad alleen gedragen door de drie in deze Raad vertegenwoordigde Oegstgeester kerken. Dat waren de Gereformeerde Kerk, de Hervormde Gemeente en de Rooms-Katholieke Parochie. De Vrijzinnige Protestanten kregen een eigen rubriek onder de paraplu van de Hervormde Gemeente.

De relatie tot de andere – niet bij de Raad van Kerken aangesloten – kerken werd soms nog bepaald door de oorzaken waarom men uit elkaar was gegaan. Door de jaren heen is daar verandering in gekomen en kreeg men meer oog voor wat samenbindt dan voor wat scheidt.

In de 90'-er jaren groeide de toenadering tussen de drie genoemde kerken en de Nederlands Gereformeerde Kerk in de regio van Oegstgeest. Toen deze kerk van gastlid tot volwaardig lid van de Raad toetrad, was het vanzelfsprekend dat deze kerk in OKe ging participeren. Dat was het begin van de verbreding van het draagvlak van OKe.

Ook in de 90'-er jaren kreeg de Oegstgeester Raad van Kerken het verzoek van de burgerlijke gemeente Oegstgeest om een kerkelijke informatiefolder te verzorgen om in te voegen in de informatiemap, die de gemeente voorbereidde voor nieuw-ingekomenen. Dit was aanleiding om contact te zoeken ook met de nog niet in de plaatselijke raad vertegenwoordigde kerken. Dit was de aanzet, dat men meer oog voor elkaar kreeg en langzaam naar elkaar toegroeide.

Van het een kwam het ander en in het begin van deze eeuw trad ook de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt toe tot de plaatselijke Raad van Kerken en kreeg dus ruimte in het Oegstgeester Kerkblad. Deze ontwikkeling van verbreding van het draagvlak zal zich waarschijnlijk in de toekomst voortzetten, want in Oegstgeest ontstaat steeds meer kerkelijke veelkleurigheid, waarin onze samenleving zich weerspiegelt.

Van meet af aan was het de bedoeling, dat OKe hoofdzakelijk door vrijwillige bijdragen zou worden gefinancierd. Het eventuele tekort in de exploitatie werd volgens een onderling afgestemde verdeelsleutel door de deelnemende kerken gedragen. De financiering van OKe baarde de penningmeesters van de deelnemende kerken van tijd tot tijd wel zorgen.

Ds. Marinus Vink, emiritus

Met Hart en Ziel...

...in gesprek met

De redactie van OKe vond het een goed idee om het langstzittende huidige redactielid te interviewen. Johan de Gier zit sinds 2002 in de redactie en heeft heel wat interviews met anderen gedaan. Maar nu worden de rollen omgekeerd. Hij wordt geïnterviewd, maar wie zou dat moeten doen? De redactie vond dat ik dat als voorzitter wel mocht doen. Zo ontstond een boeiend gesprek over een leven vol idealen van Johan en zijn visie op OKe.

Arjan de Kok, voorzitter redactie OKe

Johan de Gier vertelt dat zijn geestelijke roots in de gereformeerde kerk liggen. Hij kijkt terug op een mooie opvoeding die hij van zijn gelovige ouders heeft meegekregen. "In het harmonieuze gezin met vader, moeder, broer en zus werd het 'kerkelijk erfgoed' herhaaldelijk doorgesproken. Mijn vrouw Eke en ik hebben dit ook weer aan onze drie kinderen zo goed mogelijk doorgegeven".

Werken aan identiteit

Van huis uit is Johan de Gier een technicus. Hij weet alles van de theoretische elektriciteitsleer en elektronica. Toen hij 55 was heeft hij zich laten omscholen tot concern-controller, een vakgebied dat zich beweegt op het snijvlak van financiën en strategie. Dat heeft hij tot zijn pensionering gedaan. "Daarnaast heb ik in mijn 'vrije tijd' mij onder meer jarenlang mogen inzetten voor de Commissie Identiteit van de Fontys Hogescholen, waar ik als voorzitter Commissie Identiteit sturing mocht geven aan de ontwikkeling van identiteit, zowel in het onderwijs als in de organisatie zelf. Ook was ik internationaal actief bij het *Internationalen Verbandes für Christliche Erziehung und Bildung*, kortweg IV genoemd. Dat is een organisatie van nationale verenigingen in verschillende Europese landen met als doel het bevorderen van het christelijk onderwijs. Door dit 'vrijtijdswerk', waarbij identiteit een belangrijke rol speelt, heb ik een brede kijk gekregen op het belang en de relevantie van geloofsgemeenschappen voor de samenleving".

2002

Johan vertelt dat hij op 4 april 2002 voor het eerst bij de redac-

Johan de Gier ontving op 26 april 2018 een Koninklijke onderscheiding voor zijn werk o.m. voor de OKe.

tievergadering van OKe was. Uiteraard las hij daarvoor OKe wel als deze in de bus viel. Vooral toen Harm Bosscher, toentertijd hoofdredacteur, kwam met de kerst- en pinksterbijlage, in een iets ander formaat. Zo'n actie wekt belangstelling op en leidt wellicht tot verder lezen dan alleen de titel.

Artistiek tintje

Johan vindt het leuk om in het teamverband van de redactie een interkerkelijk blad te verzorgen. Dat motiveert hem. "Een blad als 'open deur' naar de Oegstgeester samenleving. We laten zien wie we zijn, we nodigen uit om te komen proeven. Niet alleen kerkelijk nieuws, maar ook nieuws over cultuur, film en zingeving". Zijn specifiek taak is het samenstellen en de lay-out; daar zit een artistiek tintje in. Dat bevalt hem wel. "Hopelijk ervaren lezers dat ook" zegt Johan. "En zo niet, dan graag reageren, want samen kunnen we het blad nog beter maken!"

Dynamiek in geloofsgemeenschappen

Ik vraag hem of er een OKe-nummer of OKe-artikel dat hem is bijgebleven? Ja, dat is er. Dat is OKe nr. 8 uit 2013, waarin prof. Henk de Roest in de rubriek Geloof, Hoop en Liefde zijn visie geeft over de presentie van de kerk in de samenleving. "Ik kende Henk van zijn boekje 'En de wind steekt op, een kleine ecclesiologie van de hoop' (2006), waarin hij verslag doet van zijn onderzoek naar nieuw kerkelijk enthousiasme over 'zending en getuigenis' en 'laten zien wat je bezielt'. Ik ben altijd benieuwd naar de dynamiek in geloofsgemeenschappen".

In het OKe-artikel zegt De Roest onder meer: 'Er zijn kerkmensen die je de ervaring kunnen geven je thuis te voelen, er zijn ook mensen, die je afschrikken, doen afknappen. Integriteit is denk ik het meest fundamentele dat mensen die Jezus willen volgen van zichzelf kunnen laten zien. Wie 'Jezus vertegenwoordigt' kan fanatiek zijn en mensen onder druk zetten. Dat kan mensen hun leven lang op afstand zetten van kerk en geloof. Geloof valt echter niet samen met de waarneembare kerk. Hij eindigt het artikel met zijn droom over de presentie van de kerk in de samenleving: 'Een zichtbare geloofsgemeenschap die leeft, dat wil zeggen spreekt en handelt, vanuit het visioen dat Jezus voor ogen had: één zingende, feestende, maaltijdvierende, onafzienbare menigte mensen met God rondgaande in hun midden...'. Johan: "Dat is ook mijn droom".

Toekomst

De toekomst van OKe is volgens Johan niet vanzelfsprekend. "Alhoewel OKe een mooi blad is om mee voor de dag te komen is het onontkoombaar dat veranderingen op til zijn. Denk aan de steeds verdergaande digitalisering. Naarmate het 'beeldscherm' de mensen meer en meer in bezit krijgt, zowel in denken als doen, zal OKe daarop moeten anticiperen en tijdig moeten switchen naar meer dynamiek in de presentatie. Te denken valt aan de ontwikkeling van een digitaal blad met interactie, met kort filmpjes van uitvoeringen van eigen koren en bands, modern en klassiek. Laten zien hoe het in een dienst of viering toegaat, voor velen die nooit in de kerk komen een *eyeopener*".

De belangrijkste boodschap van de kerken in Oegstgeest aan alle inwoners is naar zijn idee dat kerken niet alleen het Woord voor de eigen groep hebben, maar juist ook voor daarbuiten. "En erop uit trekken daarover te vertellen aan wie het maar horen wil: wezenlijke aandacht voor elkaar, in en buiten de kerk. Daar moet je toch warm van worden, niet?".

Samen maak je OKe tot wat het is

Tot slot roemt Johan de fijne samenwerking met de redactieleden van OKe. "In het veldwerk van OKe: indertijd Riet Artist, Marlies de Vroomen, Paul Hanssen, Hennie Dijkhuis-Potgieser en nu Els van Leuken, Jochem Hemink, Ardi Warnar, Gerda Heslinga en Jacqueline van Arend. Stuk voor stuk mensen waar je op kunt bouwen. Want samen maakt je OKe tot wat het is: een prettig fris en leesbaar blad vol met wetenswaardigheden en activiteiten".

Van infoblad tot magazine

1983: Eindredacteur Aad Kraaijeveld loopt met een pak geplakte en geknipte OKe-kopij binnen bij een Leidse drukker.

Elke veertien dagen verschijnt het in zwart-wit gedrukte info-blad van Hervormd-, Gereformerd, Vrijzinnig Hervormd en Rooms-Katholiek kerknieuws: berichten van geboorte en overlijden, doop en huwelijk, met een klein meditatie stuk van de pastoor of de dominee. Boven ieder kerkbericht het logo van de eigen kerk.

Mij werd gevraagd een veertiendaagse column te schrijven, getiteld *Tussen de regels door*, speelse doordenkers op de grens van geloof en leven. Kort daarna verscheen in de goede week een extra *paasbijlage* met alle vieringen en bijeenkomsten in kerk en parochie. De oecumenische samenwerking groeide, toen op initiatief van de Raad van Kerken een oecumenische redactie werd samengesteld waar beurtelings een protestant en een rooms-katholiek voorzitter was. De kosten van het blad werden verdeeld: behalve de advertenties van plaatselijke ondernemers, droeg de grootste kerk het meeste bij.

Voor het hoofdartikel werden verschillende deskundigen gevraagd om vanuit hun geloofsvisie te reageren op de actualiteit in kerk en samenleving. Nam men een te gekleurd politiek standpunt in, dan werd de voorzitter van de redactie daarop aangesproken. Ook op de jaarlijks meegestuurde *gele kaart*, waar de lezers om een bijdrage wordt gevraagd, werden soms op- of aanmerkingen gemaakt.

Naarmate de kosten stegen en OKe meer inhoudelijke artikelen plaatste, werd het idee geopperd een maandelijks full colour-kerkblad op magazine formaat te laten drukken zonder advertenties. Dat scheelde ook extra werk voor de vele trouwe bezorgers.

Ook landelijk trok OKe steeds meer belangstelling: *Trouw* liet weten dat het Oegstgeester Kerkblad het enige oecumenische huis-aan-huis blad in ons land is. Dat was een extra stimulans voor de Nederlands Gereformeerde Kerk en de Gereformeerde Kerk *vrijgemaakt* om mee te doen. Zo krijgt de lezer een veelkleurig beeld van verschillende visies op bijbel, geloof, spiritualiteit en hun maatschappelijke relevantie. De lay-out maakt OKe een lust om te lezen.

Ook voor wie niet kerkelijk betrokken is en het geloof niet veel zegt, is OKe toegankelijk en aantrekkelijk. Ik hoop nog vele jaren.

Ronald da Costa

emeritus predikant PGO en voormalig redactielid van OKe

Geschiedenis van de inhoud en lay-out van OKe in 50 jaar

Oke, Oegstgeester Kerkblad, is vanaf de oprichting in 1970 altijd al een platform geweest van de gezamenlijke kerken in Oegstgeest. Dat was en is nog steeds het doel!

de voorpagina ineens verdwenen. Alle kerkdiensten voor de komende twee weken staan nog steeds pontificaal op pag. 2. OKe verscheen in die tijd twee keer per maand en had zo'n twintig edities per jaar. Flink aanpoten dus voor de redactie.

Jacqueline van Arend-Koelman

Dan is rond 1995 de lay-out ineens drastisch vernieuwd! In de kop is O K E als logo losgemaakt uit 'Oegstgeester kerk-

In OKe draait het altijd om de inhoud, de verdieping en de actualiteit van de onderwerpen, later thema's, en biedt het vooral ruimte aan actuele en algemene informatie vanuit de kerken. Het bevordert het oecumenisch contact en stelt vraagstukken aan de orde die de belangstelling van de lezers kunnen hebben. Deze kunnen zowel voorlichtend als mening vormend zijn, aldus het reglement voor het Oegstgeester Kerkblad (8 september 1989).

1973

Eén van de oudste onderwerpen op de voorpagina in november 1973 was bijvoorbeeld de ingebruikname van een nieuw 'liedboek voor de kerken' door de Gereformeerde Kerk en Hervormde Gemeente Oegstgeest dat volgens het artikel 'verheugend is en tot dankbaarheid stemt'.

Ook het vele jeugdwerk krijgt ruime aandacht met de nodige info en tekst. De oprichting van de S.J.J.O (stichting jeugd en jongerenwerk Oegstgeest), nu Stichting Evenementen, bijvoorbeeld op 1 september 1973. En de R.K. bibliotheek met alle tips voor meer leesplezier. De aard van deze onderwerpen is in de loop der jaren wel veranderd. In die jaren was de lay-out zwarte inkt op ruw grijs papier in een iets kleiner formaat dan het huidige A-4.

Vanaf de jaren '80 is het papier lichter en gladder geworden, het lettertype hier en daar wat aangepast, maar is het logo van de kenmerkende O en de K binnen 'Oegstgeester Kerkblad' gehandhaafd evenals het logo van de drie met elkaar verbonden kerken die ernaast staat. Er wordt ook meer beeldmateriaal tussen de tekst gezet in veelal getekende vorm. Dat maakt het geheel een stuk vriendelijker dan het decennium ervoor.

De negentiger jaren

In de jaren '90 blijft dezelfde lay-out aanvankelijk gehandhaafd al is het colofon van gekaderde blokken met informatie op

blad' en zijn ook de logo's van de drie afzonderlijke kerken los gemaakt uit de driewegknoop en mooi strak geplaatst in een eigen kader. In de loop der jaren komen daar nog een vierde en vijfde kerklogo bij. De oecumene breidt zich uit. De zwarte inkt heeft plaats gemaakt voor donker grijs in alle schakeringen wat een zachtere ambiance geeft en waar de steeds vaker te gebruiken foto's ook mooi in uitkomen.

Dat verandert rond 2000 via een blauw/grijze kleur naar een mooie blauwe inkt rond 2005. Iedere vijf jaar een kleine verandering dus.

Tussendoor worden de kerstnummers gedrukt in combi's van groene en/of rode inkt. Zo krijgt OKe langzamerhand kleur, wat begon bij het groene 25-jarig jubileumnummer in 1996. Onder het kopje 'Waarover schreven zij?' zijn er destijds al wat oude jaargangen doorgenomen. Het hoofdartikel van het allereerste nummer in 1970 had als opschrift

'Aan de lezer' en hierin stelde de toenmalige redactie zich voor. Zij zette uiteen wat de bedoeling was, wilde niet slechts mededelingenblad zijn. Het wilde meer, namelijk een brug slaan tussen de kerken. Destijds werd ook al veel aandacht besteed aan wat de samenleving bezighield. Dat is niet veranderd en oecumene speelde zelfs internationaal al een rol.

2000-2010

Ergens vanaf 2000 zijn de reclameblokkjes verdwenen en tot 2010 besloeg het blad maar 8 pagina's, later uitgebreid naar maar liefst 16 pagina's. Een groei van 100% dus. In aanloop naar het veertigjarig jubileum wordt OKe ook in

een geheel nieuw jasje gestoken. Een aansprekend OKe logo prijkt bovenaan en oogt een stuk moderner. Alle logo's van de kerken zijn verdwenen, die staan alleen nog vermeld op de betreffende kerkpagina en onderaan de cover wordt het oog getrokken naar een inhoudskader. De diensten en vieringen zijn zelfs op pagina 15 beland en onderdeel van de activiteitenpagina achterop zijn specifiek de activiteiten van de Raad van Kerken waar inmiddels ook een jaarlijks programmaboekje voor wordt verspreid. De Raad van Kerken, die het drukken van OKe financieel mogelijk maakt, heeft natuurlijk vanaf het prille begin een eigen rubriek in dit blad waarmee zij zich zelf zichtbaar kan maken.

Het mag best nog weer eens vermeld worden dat OKe ook heel simpel te downloaden is via www.raadvankerkenoegstgeest.nl voor het geval deze een keer niet is bezorgd. De jubileumspecial is in full-color! Een primeur! Een mooie gelegenheid om 'weer eens even bij te praten'. Hoe het allemaal was, veel over het 'nu' en het 'straks' als een doorkijkje naar de toekomst. In 2010 werd een mini-symposium gehouden met als thema 'Hoe oké is OKe?'. Zoiets zal deze keer door het coronavirus niet doorgaan helaas.

Onze huidige redactie, waarvan Johan de Gier (eindredactie) zo'n kleine twintig jaar deel uit maakt, verzet nog steeds iedere editie een enorme berg werk, want na het inleveren van alle kopij moet alles verwerkt en bewerkt worden naar de beschikbare ruimte. Een proces van zo'n twintig uur werk dat gelukkig digitaal gaat tegenwoordig en niet meer met knip- en plakwerk zoals vroeger. Functionele foto's en illustraties worden erbij gezocht en de vormgever gaat met alle aangeleverde info aan de slag wat resulteert in een proefdruk die door de OKe-redac-

tie wordt gecorrigeerd en besproken. Na verwerking van de correcties wordt het blad gedrukt. Na aflevering vind de verdeling plaats naar wijken en vervolgens bezorgd door zo'n 200 vrijwilligers. Een proces van twee weken, aldus de overpeinzingen van Johan 10 jaar geleden al.

2014

In 2014, op weg naar 45 jaar OKe is een nieuwe lay-out deze keer definitief in full-color. Hier word je echt blij van. Voor de Raad van Kerken is een mooi nieuw logo gecreëerd voor op de voorkant, waarin de boot van de H. Willibrord is verwerkt en een foto van de vrijwilligers prijkt op de achterkant van het jubileumnummer. 'Zonder hen was het nooit gelukt' staat erbij. Ondertussen volgt OKe de actualiteit, terwijl de thema's mooi worden uitgewerkt en sfeervol worden uitgelicht, waarbij de redactie keer op keer weer mensen weet te enthousiasmeren om hun bijdrage te leveren aan een interview of op te schrijven waar zij met het hart bij betrokken zijn.

2016

Als dan in 2016 de eerste bijlage voor de veertigdagentijd wordt gepresenteerd is dat een heel mooi resultaat van blijven bedenken hoe je dingen anders kunt doen en hoe je informatie anders kunt aanbieden. Mensen nieuwsgierig maken, het gevoel over willen brengen. Deze wordt door een speciale redactie uitgewerkt. Deze noviteit resulteert het jaar erop al in een eerste omkeerexemplaar met een 40-dagen special. Wat een denktank zit hierachter.

2020

Eindelijk zijn we in 2020 beland. De '50 jaar' staat fier in het logo en het was tijd voor een nog modernere versie. Een heel proces dat een jaar van tevoren wordt aangevangen. Op deze leeftijd mogen verjongen met zo'n eigentijds jasje is geweldig, omdat de visualisatie van een thema en beeldmateriaal in z'n algemeenheid tegenwoordig ongelooflijk belangrijk is om lezers te blijven enthousiasmeren. Daarnaast was een rustigere kolomindeling met afbeeldingen binnen de kaders van groot belang om het prettiger leesbaar te maken. Een goed lettertype, grote foto op de voorkant en de inhoud in moderne beeldblokken maken het eerste zicht meer aanspreekbaar. De kleuren zijn aangepast naar warmere tinten van geel tot diep rood waarbinnen iedere kerk zijn eigen kleur en logo heeft en daardoor goed herkenbaar blijft.

We blijven benadrukken dat het in OKe altijd om de inhoud gaat, maar het oog wil ook wat en met deze vormgeving kunnen we voorlopig vooruit. Dus met gepaste trots op naar de 60!

De mannen van het eerste uur

In het weekeinde van 31 december 1970 kregen alle inwoners van Oegstgeest het eerste nummer van het Oegstgeester Kerkblad. Ook werd het bezorgd in een aangrenzend gebied van Leiden. Het was een gezamenlijke uitgave van de toenmalige Gereformeerde Kerk, de Hervormde Gemeente en de Rooms-Katholieke Parochie. The Founding Fathers. In de redactie zaten toen dominee J.Th. Heemskerk, dominee J. Irik, dr. A. Kraaijenveld, J. van Kuilenburg, drs. G.H. Olteten en Kapelaan H.J. Poelma. Allemaal mannen.

Bij het eerste nummer werd al vermeld dat het Oegstgeester Kerkblad meer wil geven dan zakelijke informatie. Zo wordt een gedeelte van het blad gebruikt "om de lezer opinie-vormende artikelen te brengen". Het oude archief van OKe ligt in de archiefkluisen van de gemeente. Via de immer behulpzame gemeente-archivaris, Carla de Gloppe-Zuiderland, kreeg ik het allereerste verslag van de voorloper van de redactie van OKe in handen. Het is een verslag van een overleg van vertegenwoordigers van de Hervormde, Gereformeerde en Katholieke gemeenten van Oegstgeest van 2 december 1970. Er valt onder andere in te lezen dat de beoogde penningmeester 100 gulden van iedere kerk/parochie krijgt als voorlopig werkkapitaal. Ook zal de penningmeester zorgen voor de inning van de advertentiegelden. Ja, toen stonden er advertenties in de OKe. Als een plaatselijke winkelier een advertentie wilde plaatsen dan kostte dat 30 cent per regel.

Wat in al die jaren niet is veranderd is de zorg voor de lay-out. Al in 1970 lezen we dat het uiterlijk van OKe de redactie ter harte gaat en dat er daarom korte artikelen moeten komen met een kop die duidelijk aangeeft wat de inhoud is. Er werd toen een oplage gedrukt van 7000 exemplaren en de drukker bracht daarvoor fl. 1.298,- gulden in rekening. De OKe verscheen toen wel vaker. Wel 22 keer het eerste jaar, dat is niet maandelijks zoals nu, maar om de 2 à 3 weken.

Het verschijnen van het eerste nummer was ook aanleiding voor de Leidsche Courant om daar een artikel aan te besteden. Men is positief en schrijft: 'De eerste uitgave van het Oegstgeester Kerkblad maakt een goede indruk. Het zakelijke nieuws is overzichtelijk geplaatst, terwijl er enkele interessante bijdragen werden geleverd door de interkerkelijke studiegroep eucharistie-avondmaal'.

Arjan de Kok

Terugblik en wensen

Nu niet meer denkbaar, maar ook in het digitaal tijdperk is het OKeetje – zoals een mederedacteur altijd zei – nog tot ver na 2000 handmatig samengesteld. Op zondagavond ging de redacteur van dienst met vormgever Riet Artist aan de slag. Met ouderwets knip- en plakwerk werden teksten en illustraties drukklaar gemaakt. Daarna werd de kopij per 'dienstfiets' ingeleverd bij de drukker in de Breestraat. Een week later was er een mooie OKe!

Koos van der Bruggen, oud-voorzitter van 1999 – 2007

Het is alweer een tijd geleden dat ik actief was in de redactie van OKe. In mijn herinnering was dat niet jarenlang. Bij de verdeling van onze taken als voorgangers liet Ronald da Costa al gauw weten dat hij graag mijn plek in de redactie wilde innemen. Ik vond dat prima. De volgende quote schoot me te binnen:

'Wanneer kerken zich in een kerkblad gezamenlijk aan de dorpsgemeenschap presenteren, is dat voor hen niet vrijblijvend maar vormen ze onderling een gemeenschap van kerken.'

Ds. Henk Plomp, oud-adviseur redactie

Jaren geleden heb ik met plezier mee mogen helpen bij het team van het Oegstgeester Kerkblad door het verzorgen van de illustraties in de uitgaven. Het is mij gebleken dat er duidelijk behoefte is aan dit Oegstgeester huisblad. De redactie wens ik veel succes bij het realiseren van de komende thema's.

Riet Artist, oud-redactielid

Binnengehaald bij de OKe-redactie ben ik door Marlies de Vroomen. Zij dacht dat ik met mijn achtergrond als docent beeldende vorming, de saaie opmaak van het kerkblad zou kunnen veranderen. Dat is gebeurd: alleen niet door, wel via mij, in de redactie namens de H. Willibrordkerk. Er kwamen illustraties en er kwam kleur. Met de rubriek 'Mensen maken de kerk' wilde ik de religieuze beleving in Oegstgeest 'een gezicht geven' via de betrokken stem van kerkgangers en uit het dorp laten horen. Ik herinner mij vele dorpsgenoten. Eén wil ik noemen: Sari van der Ploeg: zij werd redactielid! OKe hield mij alert. Ik volgde de religieuze wereld. Het resultaat was dat ik jaren een OKe-column schreef in de Oegstgeester Courant. Eén veranderepunt moet nog steeds ingevoerd worden: relevante advertenties die de lezer snel op adequate bedrijven attenderen.

Aaltje Knoop, oud-redactielid

Vijftig jaar OKe

Het maandblad van de kerken in Oegstgeest. Er zijn weinig maandbladen die kunnen zeggen dat ze al 50 jaar huis-aan-huis verspreid worden. Dat is een felicitatie waard voor de redactie die zich al tientallen jaren, in wisselende samenstellingen, toewijdt aan het maken van het blad. Aan de lopers, die door weer en wind iedere maand de OKe weer door de bus doen. Aan de schrijvers. De schrijvers die iedere maand het kerkelijk nieuws verzamelen en prachtige achtergrondverhalen maken over het kerkelijk leven in Oegstgeest. En ten slotte aan de lezers. Niet iedereen krijgt het blad meer, maar nog steeds valt het bij velen in de bus. Zo zijn, via de OKe, kerk en samenleving met elkaar verbonden.

De samenleving verandert en blijft veranderen. Ook de OKe gaat daarin mee: OKe is digitaal te vinden en we kunnen alle edities vanaf 2011 op onze computer, tablet of telefoon lezen. Veranderende tijden vragen reflectie. Om na te denken over andere vormen die passen bij de tijd en bij doelgroepen, alle doelgroepen, want iedere lezer is van waarde. We wensen OKe toe dat het, in huidige en nieuwe vormen, een plaats mag blijven innemen in de samenleving van Oegstgeest. Dat het een rol mag blijven spelen in het delen van het kerkelijk nieuws en het raken en inspireren van Oegstgeestenaars met de boodschap van God in de verhalen van mensen zoals u en ik.

Marien den Boer, voorzitter Kerkenraad PGO

Het religieuze landschap in Nederland is de afgelopen 50 jaren in hoog tempo veranderd. Mensen geloven wel, maar anders. Er is al enkele jaren een trend zichtbaar waarbij mensen elementen uit verschillende religieuze tradities combineren. Religie blijft aanwezig als een persoonlijk besef van een dimensie van de werkelijkheid. Juist daarom is het van belang dat OKe zichtbaar maakt wat er beleefd en geloofd wordt.

Harm Bosscher en Gerrie Kooijman, pastoraal werker AVP

Pastoraatgroep en Beheercommissie van de parochiekerken H. Willibrord wensen de 50-jarige OKe met zijn unieke oecumenische opzet een bloeiende toekomst toe als samenbindende factor in ons mooie dorp Oegstgeest.

Foto: Désirée de Bruijn

De redactie van parochieblad De Augustinus (Katwijk, Oegstgeest, Voorschoten en Wassenaar) wenst haar 'zusterredactie' van de OKe nog vele jaargangen toe met veel oecumenische inspiratie, onderlinge uitwisseling en gezamenlijke activiteiten.

V.l.n.r. 3 van de leden: Anneke van der Valk, Emmy van de Wilk en Els van Leuken

Als eindredacteur van de Oegstgeester Courant wil ik OKe van harte feliciteren met zijn vijftigste verjaardag. We mogen als Oegstgeestenaars trots zijn op zo'n uniek en mooi gemaakt huis-aan-huisblad waarin alle kerken de ruimte krijgen om hun nieuws te brengen. Met veel plezier neemt de OC al jaren de OKe-column in haar kolommen op: een waardevolle aanvulling voor de krant. Van harte gefeliciteerd! *Keep up the good work!* Ik hoop op nog vele jaren van mooie samenwerking.

Willemien Timmers

Een vijftigjarig bestaan is niet niks. Maandelijks stoppen vrijwilligers in weer en wind het blad OKe in meer dan negenduizend brievenbussen. Fantastisch hoe de verschillende kerken in Oegstgeest gewoon een halve eeuw hun informatie delen met alle gezindtes. Dat is meer dan oké: Chapeau! Zelf ben ik rooms-katholiek opgevoed, maar ik wilde absoluut geen misdienaar worden. Dat is gelukt. Wel ben ik in alle kerken van Oegstgeest geweest. Helaas maar al te vaak voor een afscheidsdienst van een dorpsgenoot. Maar ook voor leuke en mooie momenten, vooral door mijn werk voor de Oegstgeester Courant. Mede daardoor was ik in de gelegenheid om op of naast het hoogste punt van alle kerken in Oegstgeest te zijn geweest en zo over verschillende gedeeltes van ons dorp te kunnen uitkijken en die fotografisch vast te leggen. Het Oegstgeester Kerkblad blijft met al zijn wetenswaardigheden ons hopelijk nog lang verblijden. Iets om de komende halve eeuw uit te kijken naar nog eens zeshonderd uitgaves! Vrijwilligers bedankt hiervoor!

Wil van Elk, fotograaf en tekstschrijver Oegstgeester Courant